U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. M.**, zast. Mgr. Alexandrem Malým, advokátem, se sídlem Praha 3, Cimburkova 16, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2005, č. j. 64 Az 122/2004 – 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 13. 1. 2005, č. j. 64 Az 122/2004 – 18, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2004, č. j. OAM-2003/VL-07-04-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobce ze dne 9. 6. 2004 není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen stěžovatel) kasační stížnost, v níž nesouhlasil s napadeným rozsudkem. Namítal, že se podáním žádosti o azyl nesnažil obejít zákon a že prokázal důvodnost své žádosti o azyl, stejně tak jako nebezpečí, které mu v jeho domovské zemi hrozí. Tvrdil, že žalovaný nepostupoval objektivně, když neuznal důvody, které stěžovatel uváděl. Stěžovatel uvedl, že svou zemi opustil „narychlo“ ze strachu o svůj život, když byl psychicky týrán a fyzicky ohrožován účastníky dopravní nehody. Státní orgány dle názoru stěžovatele popsaný nepříznivý stav tolerovaly. Stěžovatel navrhoval, aby rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2005, č. j. 64 Az 122/2004 – 18, byl stěžovateli uložen na poště P. 49 dne 9. 2. 2005 poté, co stěžovatel nebyl zastižen poštovní doručovatelkou v místě hlášeného pobytu P. 4, P. K. 284, u paní Z. Š. Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl, a zásilka byla vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě jako nevyžádaná.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Dle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. byla-li písemnost doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí. Dle § 50c odst. 1 o. s. ř. byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresáta výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že zásilka byla stěžovateli doručena dne 21. 2. 2005, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště Praha 49.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo vedeno, za den doručení rozsudku stěžovateli je třeba považovat pondělí dne 21. 2. 2005 (poslední den lhůty připadl sice na sobotu dne 19. 2. 2005, avšak nejblíže následující pracovní den bylo pondělí dne 21. 2. 2005 - § 40 odst. 3 s. ř. s.). Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti začala běžet v úterý dne 22. 2. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 7. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 7. 3. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště v P. 3 pod č. X až dne 17. 3. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2005, č. j. 64 Az 122/2004 – 18, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele uvedenými v kasační stížnosti, ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu